

- ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, organizuje współdziałanie oraz realizację polityki Państwa w tym zakresie,
- 6) tworzy warunki organizacyjne, ekonomiczne i techniczne do rozwoju efektywnego eksportu budownictwa, materiałów budowlanych, surowców mineralnych, maszyn i urządzeń na potrzeby budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych oraz racjonalizacji importu,
  - 7) inspirowuje i tworzy warunki rozwoju zaplecza badawczo-rozwojowego stosownie do potrzeb budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,
  - 8) określa wymagania jakościowe produkcji budowlano-montażowej i produkcji materiałów budowlanych oraz inspirowuje działania w zakresie stosowania nowych technik i technologii,
  - 9) określa potrzeby oraz współdziała w zapewnieniu rozwoju produkcji i dostaw materiałów stosowanych w budownictwie, jak również w kształtowaniu systemów zaopatrzenia budownictwa,
  - 10) udziela pomocy w rozwoju lokalnej produkcji materiałów budowlanych z surowców miejscowych,
  - 11) określa tryb dopuszczania nowych materiałów budowlanych i nowych metod wykonywania robót budowlanych do powszechnego stosowania w budownictwie oraz zasady i tryb ich eksperymentalnego stosowania,
  - 12) współdziała w zakresie efektywnego wykorzystania surowców, materiałów, paliw i energii,
  - 13) ustala kosztorysowe normy nakładów rzeczowych i metody kosztorysowania robót budowlano-montażowych oraz współdziała w kształtowaniu polityki cen i ustalaniu zasad stosowania cen robót i usług budowlanych,
  - 14) ustala zasady projektowania organizacji wykonania robót budowlano-montażowych,
  - 15) dokonuje ocen racjonalnego wykorzystania krajowego potencjału budowlanego oraz opracowuje perspektywiczne prognozy i wieloletnie programy jego rozwoju,
  - 16) sprawuje bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwami budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, dla których jest organem założycielskim, oraz jednostkami naukowo-badawczymi resortu,
  - 17) stymuluje działania i tworzy warunki doskonalenia organizacji zarządzania i funkcjonowania przedsiębiorstw, dla których jest organem założycielskim,
  - 18) tworzy warunki prawidłowego przepływu informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej,
  - 19) bada i ocenia efektywność działania poszczególnych branż i przedsiębiorstw oraz współdziała w kształtowaniu systemów ekonomiczno-finansowych zapewniających zwiększenie efektywności,
  - 20) inicjuje działania dla poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków socjalno-bytowych,
  - 21) ustala kierunki polityki kadrowej, udziela pomocy w szkoleniu i doskonaleniu kadr oraz współdziała w realizacji zadań systemu oświaty i wychowania, zwłaszcza w szkolnictwie zawodowym,
  - 22) wpływa na eliminowanie lub ograniczenie szkodliwego oddziaływania budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych na środowisko naturalne,
  - 23) inicjuje i przedstawia propozycje legislacyjne w uzgodnieniu z zainteresowanymi organami.
- § 3. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wykonuje również zadania określone w odrębnych przepisach.
- § 4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje funkcjonalny nadzór nad działalnością właściwych jednostek organizacyjnych terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego wykonujących funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw budowlano-montażowych budownictwa ogólnego oraz przemysłu materiałów budowlanych, działających w sferze gospodarki terenowej.
- § 5. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych współdziała w toku wykonywania swoich zadań z innymi naczelnymi oraz centralnymi i terenowymi organami administracji państwowej, ze związkami zawodowymi, z organizacjami społeczno-politycznymi, spółdzielczymi i innymi, jak również z przedsiębiorstwami państwowymi w sprawach organizacji i rozwoju działalności w zakresie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.
- § 6. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w razie konieczności zapewnienia realizacji szczególnie ważnych celów społeczno-gospodarczych, jest upoważniony — w okresie do 1984 r. — do stosowania, w odniesieniu do przedsiębiorstw, dla których jest organem założycielskim, obowiązku wykonania zadań inwestycyjnych w systemie generalnego wykonawcy (podwykonawcy).
- § 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. z 1964 r. Nr 8, poz. 52, z 1969 r. Nr 20, poz. 148 i z 1971 r. Nr 36, poz. 313).
- § 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

63

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lutego 1983 r.

w sprawie zakresu stosowania przepisów ustawy o radcach prawnych do radców prawnych i aplikantów radcowskich jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych wleziennictwa.

Na podstawie art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustawę dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145) stosuje się do radców prawnych i aplikantów radcowskich jednostek organizacyjnych pod-

ległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych więziennictwa, z wyłączeniem przepisów art. 8 ust. 2, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 1, art. 40 ust. 2, art. 41 i 52 ust. 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

64

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1983 r.

w sprawie świadczeń pieniężnych oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego dla osób wykonujących roboty na cele publiczne.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się do osób zobowiązanych do wykonywania robót na cele publiczne w trybie art. 13 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229).

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, otrzymują świadczenia pieniężne w formie zapłaty za każdą godzinę wykonywania roboty w wysokości najniższej godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, odpowiadającej 1 kategorii zaszeręgowania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, zwanej dalej „podstawową zapłatą”.

2. Osobom, o których mowa w § 1, wykonującym roboty w warunkach wyjątkowo trudnych lub wymagających bardzo dużego wysiłku albo wysokich kwalifikacji zawodowych podstawowa zapłata może zostać podwyższona, nie więcej jednak niż o 100%.

§ 3. Osobom, o których mowa w § 1, przysługują:

- 1) za roboty wykonywane w czasie przekraczającym 8 godzin na dobę — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej:
  - a) 50% podstawowej zapłaty — za roboty wykonywane w dwóch pierwszych godzinach,
  - b) 100% podstawowej zapłaty — za roboty wykonywane w dalszych godzinach oraz w godzinach przypadających w porze nocnej,

2) za roboty wykonywane w porze nocnej między godzinami 22 i 6 — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 25% podstawowej zapłaty,

3) za roboty wykonywane w dni ustawowo wolne od pracy — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 100% podstawowej zapłaty,

4) za roboty wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych — dodatkowa zapłata w wysokości odpowiadającej 5% podstawowej zapłaty.

§ 4. Osobom, o których mowa w § 1, przysługują w okresie wykonywania robót na cele publiczne świadczenia lecznicze w zakresie i na zasadach przewidzianych dla pracowników.

§ 5. 1. Osobom, o których mowa w § 1, które uległy wypadkom przy wykonywaniu robót na cele publiczne albo w drodze do miejsca lub z miejsca wykonywania tych robót, przysługują świadczenia określone w przepisach wydanych na podstawie art. 42 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 105 i z 1983 r. Nr 5, poz. 33).

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do osób, które zachorowały na chorobę zawodową w związku z wykonywaniem robót na cele publiczne.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej.

Na podstawie art. 23 pkt 2 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1979 r. w sprawie rozliczania należności za usługi świadczone krajowcom dewizowym za granicą w ramach międzynarodowej pomocy samochodowej (Dz. U. Nr 8, poz. 50) w § 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 wyrazy „3.000 zł” zastępuje się wyrazami „300 rubli”,

2) w ust. 2 wyrazy „1.500 zł” zastępuje się wyrazami „150 rubli”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Niechaj